

عنوان مقاله:

تنوع گونه های گیاهی در غرب منطقه حفاظت شده اشترانکوه لرستان

محل انتشار:

فصلنامه علوم و تکنولوژی محیط زیست، دوره 16، شماره 3 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

سارا عباسی - دانشجوی دکتری محیط زیست، دانشکده محیط زیست و انرژی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران (مسئول مکاتبات)

بابک پیله ور - استادیار گروه جنگلداری، دانشکده کشاورزی، دانشگاه لرستان .

سید محسن حسینی - استاد گروه جنگلداری، دانشکده منابع طبیعی و علوم دریایی، دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: مطالعه پوشش گیاهی عامل موثری در بررسی ظرفیت بوم شناختی و سنجش و ارزیابی وضعیت کنونی و پیش بینی وضعیت آینده یک منطقه به شمار می رود. در مطالعه حاضر، تنوع زیستی گیاهی در قسمت هایی از غرب منطقه حفاظت شده اشترانکوه لرستان بررسی شده است. روش بررسی: سه ایستگاه در غرب منطقه در طبقه ارتفاعی ۱۸۰۰-۱۶۰۰ انتخاب شد. ایستگاه ۱ تحت قرق حفاظتی، ایستگاه ۲ در این ناحیه فعالیت های انسانی تحت مدیریت حفاظتی منطقه انجام می گیرد و ایستگاه ۳ در مناطق مجاور در خارج مرزهای حفاظتی منطقه انتخاب شد. ۸ قطعه نمونه مربع شکل در هر ایستگاه به صورت تصادفی و در هر ماکروپلات ۳ میکروپلات در عرصه پیاده شد. در پلات ها فهرست و تعداد گونه های گیاهی ثبت شد. نرم افزار PAST برای محاسبه شاخص های تنوع زیستی و رسم نمودارهای تنوع استفاده شد. بحث و نتیجه گیری: ۶۲ گونه گیاهی از ۲۴ تیره شناسایی شد که ۱۰ گونه انحصاری ایران بود. مقایسه میانگین شاخص های تنوع زیستی نشان داد که وضعیت شاخص ها در ایستگاه ۱ و ۲ نسبت به ایستگاه ۳ بهتر و غالبیت گونه ای در ایستگاه ۱ با ایستگاه های ۲ و ۳ اختلاف معنی داری دارد و شاخص های غنا و تنوع در ایستگاه های ۱ و ۲ وضعیت مناسب تری نسبت به ایستگاه ۳ دارند. با مقایسه شاخص های تنوع می توان اذعان نمود که گونه ها با فراوانی بیشتر و نیز گونه های نادر در ایستگاه ۲ بیشتر بوده و شاخص های منهینیک و مارگالف هم بر غنی تر بودن گونه های این ایستگاه تاکید دارند. با توجه به این که حفاظت سبب می شود تا جنگل سیر تحول تدریجی خود را طی نماید و تنوع زیستی آن نیز حفظ گردد، بیشتر بودن شاخص های تنوع در ایستگاه ۱ و ۲ امری بدیهی است. مقایسه نمودارهای تنوع در سه ایستگاه نشان دهنده بیشتر بودن سطح تنوع در ایستگاه ۲ می باشد و در ایستگاه ۱ تولید در وضعیت بهتری بوده و تنوع و تولید در ایستگاه ۳ پایین و انقراض در آن شدید بود. درجه بندی تنوع در ایستگاه ۱ به وضوح پایین تر از دو ایستگاه و دو ایستگاه ۲ و ۳ غیر قابل مقایسه بود. از اینرو با توجه به محدودیت شاخص های تنوع زیستی و جهت دستیابی به شاخص ها و معیارهای دقیق تر پیشنهاد می شود که سازگار کردن این فرمول ها با شرایط ایران و بخصوص زاگرس و کاربرد روش های نوین جهت رتبه بندی تنوع در این منطقه مد نظر قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

تنوع گیاهی، شاخص های تنوع زیستی، منطقه حفاظت شده اشترانکوه لرستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1288307>

